

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111220076
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2111220076.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka a.s., so sídlom Radlická 333/150, Praha, IČO: 00 001 350, zast. Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom so sídlom Mikulášska 29, Bratislava, proti odporcom: X. L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A. XXX, občianka SR, X. P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, občan SR, X. T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A. XXX, občan SR, o zaplatenie 468.529,69 Kč s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd návrh **z a m i e t a**.
- II. Odporcyni v 1. rade ani odporcovi v 2. rade sa náhrada trov konania nepriznáva.
- III. Odporcovi v 3. rade súd priznáva voči navrhovateľovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, podaným pôvodne na Okresnom súde Trnava dňa 08.09.2011, sa navrhovateľ domáhal voči odporcom v 1. až 3. rade zaplatenia sumy 468.529,69 Kč spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 6,90 % ročne zo sumy 275.764,38 Kč od 11.08.2011 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 275.764,38 Kč od 11.08.2011 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Súčasne si voči odporcom uplatnil náhradu trov konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že odporcovia ako spoludlžníci dňa 30.11.2006 uzavreli s navrhovateľom zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXR, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Na základe predmetnej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcom finančné prostriedky do výšky úverového limitu 280.000 Kč. Odporcovia sa zaviazali k riadnemu a včasnému uhrádzaniu splátok úveru, čo však neplnili, v dôsledku ktorej skutočnosti bol navrhovateľ nútený zosplatiť úver, k čomu došlo dňa 17.01.2008. Keďže odporcovia neuhradili ani len časť splatnej pohľadávky, navrhovateľ sa jej zaplatenia domáha v súdnom konaní. Žalovaná suma 468.529,69 Kč predstavuje dlžnú čiastku vyčíslenú ku dňu 10.08.2011 a pozostáva zo zostatku nesplatenej istiny vo výške 273.241,38 Kč, zmluvných úrokov, ktoré ku dňu vyčíslenia predstavujú sumu 72.069,90 Kč, úrokov z omeškania, ktoré ku dňu vyčíslenia predstavujú sumu 120.695,41 Kč, a dlžných poplatkov vo výške 2.523 Kč, pričom súčasne sa navrhovateľ domáhal aj zaplatenia zmluvných úrokov vo výške 6,90 % ročne a úrokov z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy dlžnej istiny a poplatkov aj za nasledujúce obdobie, t.j. od 11.08.2011 do zaplatenia.

Okresný súd Trnava vyhovel podanému návrhu platobným rozkazom č.k. XXRo/XXX/XXXX - XX zo dňa 15.03.2012, proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote odporca v 3. rade odpor, čím došlo v zmysle § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu (keďže odporcovia v konaní vystupujú

ako nerozluční spoločníci v zmysle § 91 ods. 2 O.s.p., účinky odporu podaného odporcom v 3. rade sa vzťahovali aj na odporcu v 1. a 2. rade).

Odporca v 3. rade vo svojom podaní zo dňa 07.05.2012 vzniesol námietku premlčania z dôvodu uplynutia 3 - ročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka, poukazujúc pritom na spotrebiteľskú povahu zmluvného vzťahu účastníkov. Namietal tiež neprípustnú výšku úrokov z omeškania. Návrh žiadal zamietnuť a zaviazať navrhovateľa na náhradu trov konania.

Odporkyňa v 1. rade ani odporca v 2. rade sa k podanému návrhu písomne nevyjadrili.

Odporca v 3. rade podaním zo dňa 07.05.2012 namietol miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Trnava, ktorý následne prípisom zo dňa 04.01.2013 postúpil vec Okresnému súdu Piešťany ako súdu miestne príslušnému na konanie v predmetnej právnej veci.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval, námietky odporcu v 3. rade považoval za neopodstatnené. V podaní zo dňa 02.04.2013 uviedol, že účastníci sa dohodli na voľbe českého právneho poriadku, keď k uzavretiu zmluvy došlo na pobočke navrhovateľa v Českej republike, pričom v texte zmluvy sa výslovne uvádza, že zmluva sa uzatvára podľa § 497 a nasl. českého Obchodného zákonníka. Dôvodil, že otázka premlčania práva z úverovej zmluvy má byť posudzovaná podľa českého Obchodného zákonníka, ktorý ustanovuje 4 - ročnú premlčaciu dobu, pričom dodal, že aplikácia 3 - ročnej premlčacej doby na daný právny vzťah v zmysle Občianskeho zákonníka nie je možná ani za použitia § 262 ods. 2 českého Obchodného zákonníka; v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS ČR zo dňa 24.07.2012, sp. zn. 32Cdo/3337/2010.

Písomným podaním zo dňa 02.04.2013 v spojení s podaním zo dňa 19.11.2014 navrhovateľ oznámil, že prehodnotil výšku požadovaných úrokov z omeškania, ktoré si pôvodne uplatňoval v dojednanej výške 15 % ročne a tieto si ďalej uplatňuje vo výške v zmysle predpisov občianskeho práva platných v Českej republike, teda vo výške 7,75 % ročne. Z uvedeného dôvodu vzal návrh čiastočne späť čo do zaplatenia úrokov z omeškania, a to v rozsahu sumy 120.695,41 Kč predstavujúcej vyčíslené zmluvné úroky z omeškania (za použitia sadzby 15 % ročne) odo dňa nasledujúceho po omeškaní s pravidelnou splátkou úveru (t.j. odo dňa 16.11.2007) až ku dňu vyčíslenia (t.j. ku dňu 10.08.2011) a v rozsahu uplatnených zmluvných úrokov z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 275.764,38 Kč od 11.08.2011 do zaplatenia s tým, že namiesto toho (s poukazom na zákonnú úpravu) žiada priznať úroky z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 275.764,38 Kč odo dňa nasledujúceho po zosplatnení dlhu, t.j. od 18.01.2008 do zaplatenia. Uznesením č.k. 5C/21/2013 - 152 zo dňa 05.12.2014 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie úrokov z omeškania v rozsahu prevyšujúcom v ďalšom konaní uplatňované úroky z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 275.764,38 Kč od 18.01.2008 do zaplatenia.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa riadne a včas predvolaný odporca v 3. rade nedostavil, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Súd preto postupoval podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednal v neprítomnosti odporcu v 3. rade, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom odporkyne v 1. rade, výsluchom odporcu v 2. rade a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä návrhom na začatie konania, zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere, obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, sadzobníkom poplatkov, platobnou históriou, opakovanou výzvou k zaplateniu dlžnej čiastky a priloženými doručenkami, poslednou výzvou k zaplateniu dlžnej čiastky, výpisom z obchodného registra, platobným rozkazom zo dňa 15.3.2012, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením navrhovateľa k odporu, čiastočným späťvzatím návrhu a ďalším písomným podaním navrhovateľa, sadzobníkom ČSOB pre fyzické osoby, historickým výpisom z účtu, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou vykonávajúcou činnosť v oblasti bankovníctva so sídlom v Českej republike, odporcovia fyzickými osobami s bydliskom na území Slovenskej republiky, k vzniku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi ako aj plneniu na jeho základe dochádzalo na území Českej republiky. Z uvedeného vyplýva, že prejednávaná vec má povahu konania s tzv. cudzím prvkom. Preto súd skôr, ako začal konať vo veci samej, musel sa vysporiadať s otázkou svojej právomoci na konanie ako nevyhnutnej podmienky konania podľa ustanovení § 103 a nasl. O.s.p., v spojení s § 7 nasl. a § 84 a nasl. O.s.p.

Slovenská republika a Česká republika sú ako členské štáty Európskej únie viazané zmluvou nariadením Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len nariadenie č. 44/2001).

Podľa čl. 2 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 3 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

Podľa čl. 16 ods. 2 nariadenia č. 44/2001 (v spojení s ustanovením čl. 15 a čl. 17) upravujúcich právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv definovaných v čl. 15 ods. 1 ako zmluvy uzavreté spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Na základe vyššie uvedených ustanovení nariadenia č. 44/2001, s ohľadom na skutočnosť, že odporcovia ako spotrebiteľia majú bydlisko v obvode tunajšieho súdu, súd uzavrel, že právomoc tunajšieho súdu na prejednanie podaného návrhu je daná.

Nárok uplatnený v tomto konaní má právny základ v zmluve o ČSOB spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi odporcami ako spoludlžníkmi a navrhovateľom ako veriteľom, dňa 30.11.2006. Z obsahu zmluvy súd zistil, že navrhovateľ sa touto zmluvou zaviazal poskytnúť odporcom spotrebiteľský úver vo výške úverového limitu 280.000 Kč, ktorý boli odporcovia oprávnení čerpať po splnení zmluvných podmienok do 14.05.2007, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 6,9 %. Odporcovia sa zaviazali vrátiť poskytnutý úver spolu s úrokmi v 120 pravidelných mesačných splátkach vo výške 3.238 Kč, splatných k 15. dňu v mesiaci, pri splatnosti prvej splátky ku dňu 15.06.2007 a poslednej ku dňu 15.05.2017. V zmysle zmluvy boli odporcovia povinní platiť tiež poplatok za správu úveru vo výške 60 Kč mesačne a poplatok za poistenie vo výške 281 Kč mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za predpokladu čerpania úveru vo výške úverového rámca predstavovala hodnotu 7,81 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli tiež obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery, s ktorými odporcovia svojimi podpismi vyjadrili súhlas. Podľa bodu 9. 11 obchodných podmienok bol navrhovateľ oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť všetkých pohľadávok z úveru ku dňu uvedenému vo vyhlásení v prípade, ak bude klient v omeškaní so splácaním akejkoľvek splátky voči navrhovateľovi.

Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že odporcovia čerpali úver vo výške úverového limitu 280.000,- Kč, avšak svoje záväzky splácať čerpaný úver v zmysle dojednaných zmluvných podmienok si riadne neplnili. Odporcovia do 23.10.2007 zaplatili navrhovateľovi celkovo sumu 26.046,02 Kč, z čoho suma 6.758,62 Kč bola započítaná na istinu úveru, suma 15.134,26 Kč na zmluvné úroky, suma 2,14 Kč na úroky z omeškania a suma 4.151 Kč na poplatky za správu úveru, poplatky za poistenie úveru a na poplatky za upomienky za omeškanie s plátbou.

Z listov navrhovateľa adresovaných odporcom datovaných ku dňu 18.11.2007 súd zistil, že navrhovateľ týmto opakovane vyzval odporcov na vyrovnanie dlhu z predmetnej úverovej zmluvy, ktorý ku dňu spísania listu vo vyčíslení predstavoval sumu 6.083,50 Kč, pričom ich upozornil na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Keďže odporcovia vzniknutý dlh nevyrovnali, navrhovateľ im zaslal poslednú výzvu na zaplatenie dlžnej sumy vyčíslenej ku dňu spísania listu, t.j. ku dňu 16.12.2007, vo výške 10.496,86 Kč s tým, že odporcov súčasne upovedomil, že v prípade ak nedôjde k bezodkladnej úhrade, pristúpi k zosplateniu záväzkov zo zmluvy, ktoré právo mu vyplývalo z obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery (bod 9.11 OP). Podľa vyjadrení navrhovateľa ako aj podľa obsahu listinných dôkazov účinky predčasného zosplatenia nastali ku dňu 17.01.2008.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 19.11.2014 uviedol, že žalovaná pohľadávka predstavuje dlh na istine úveru vo výške 273.241,38 Kč, dlh na zmluvných úrokoch vyčíslený ku dňu 10.08.2011 vo výške 72.069,90 Kč, dlh na poplatkoch vo výške 2.523,00 Kč, pričom žiadal priznať tiež zmluvné úroky vo výške 6,9 % ročne zo sumy 275.764,38 Kč od 11.08.2011 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 275.764,38 Kč od 18.01.2008 do zaplatenia.

Odporkyňa v 1. rade pred súdom uviedla, že úver si bral jej bývalý manžel (odporca v 3. rade), a to za účelom vyrovnania jeho dlhu voči svojmu bratovi (odporcovi v 2. rade), pričom sa dohodli, že úver bude splácať odporca v 3. rade. V čase uzavretia zmluvy boli manželmi, no nevie, kedy boli peniaze vyplatené, ani ako ich odporca v 3. rade splácal a odporca v 3. rade jej tvrdil, že problémy s úverom si vyrieši sám. Odporkyňa v 1. rade nevedela uviesť, či boli splátky uhrádzané aj z jej peňazí. Podľa jej vedomostí má odporca v 3. rade pravdepodobne aj ďalšie úvery a zrejme pre obdobné machinácie bol aj odsúdený.

Odporca v 2. rade sa odvolal na vyjadrenia odporkyne v 1. rade. Uviedol, že odporca v 3. rade mu sľúbil, že mu vráti peniaze, ktoré mu dlžil, ale z peňazí z tohto úveru nedostal nič. Úver nesplácal, nakoľko odporca v 3. rade povedal, že ho bude splácať on.

Podľa čl. 28 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, toto nariadenie sa vzťahuje na zmluvy uzavreté po 17. decembri 2009.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.06.1980, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná alebo musí dostatočne spofahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.11.2006 súd zistil, že účastníci zmluvného vzťahu uzavreli predmetnú zmluvu s odkazom na platné právne predpisy účinné na území Českej republiky. Na základe uvedeného, s prihliadnutím na skutočnosť, že miestom plnení zo zmluvy bolo územie Českej republiky, kde tiež odporcovia v čase podpisu zmluvy žili, súd uzavrel, že účastníci si ako rozhodné hmotné právo pre svoj právny vzťah zvolili právnú úpravu platnú a účinnú na území Českej republiky. S poukazom na uvedené preto súd uplatnený nárok navrhovateľa posudzoval podľa účastníkmi zvoleného českého hmotného práva.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb. (český) Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 262 ods. 4 českého Obchodného zákonníka, vo vzťahoch podľa § 261 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Sb.%2523261'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo podriadených obchodnému zákonníku dohodou podľa ods. 1 sa použijú, ak z tohto zákona alebo z osobitných právnych predpisov nevyplýva niečo iné, ustanovenia tejto časti na obe strany; ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo osobitných právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách, adhézných zmluvách, zneužívajúcich klauzuly a iné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa je však treba použiť vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom, nesie zodpovednosť za porušenie povinností z týchto vzťahov podľa Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Sb.%2523'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a na ich spoločné záväzky sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Sb.%2523'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 51a zákona č. 40/1964 Sb. (český) Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, táto hlava zapracováva príslušné predpisy Európskych spoločenstiev a upravuje ochranu spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách a niektoré povinnosti pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv.

Podľa § 52 ods. 1 českého Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy kúpne, zmluvy o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 českého Občianskeho zákonníka, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania.

Podľa § 55 ods. 1 českého Občianskeho zákonníka, zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať práv, ktoré mu zákon poskytuje, alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 100 ods. 1 českého Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). K premlčaniu súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník dovoľá premlčania, nie je možné premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 českého Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom ako veriteľom konajúcim pri uzatváraní a plnení zo zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporcami ako dlžníkmi, ktorí nekonali v rámci podnikateľskej činnosti či v rámci samostatného výkonu svojho povolania, bola platne uzavretá úverová zmluva, ktorá je vzhľadom na charakter jej účastníkov a okolnosti jej vzniku súčasne zmluvou spotrebiteľskou, a preto sa jej vznik ako aj nároky z nej vyplývajúce, spravujú nielen ustanoveniami českého zákona č. 513/1991 Sb. Obchodný zákonník, ale je potrebné aplikovať na daný právny vzťah aj právne normy prijaté za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v záväzkovom vzťahu s dodávateľom. Obsahom predmetnej úverovej zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcom úver do výšky úverového limitu 280.000 Kč a záväzok odporcov ako spoludlžníkov vrátiť poskytnutý úver spolu s úrokmi a zaplatiť poplatky spojené s úverom. V konaní bolo preukázané, že zatiaľ čo navrhovateľ svoj zmluvný záväzok splnil, odporcovia nie, keď navrhovateľovi uhradili titulom splátok úveru a poplatkov len sumu 26.046,02 Kč a odo dňa 23.10.2007 svoj dlh zo zmluvy prestali splácať. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností odporcov splácať dohodnuté splátky riadne a včas navrhovateľ využil svoje právo vyplývajúce mu zo zmluvných dojednaní (bod 9.11 obchodných podmienok, tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy) a po opakovaných výzvach na úhradu pohľadávky pristúpil k okamžitému zosplatneniu úveru s účinnosťou ku dňu 17.01.2008.

Keďže odporca v 3. rade vzniesol v priebehu konania námietku premlčania, súd sa v súlade so zásadou hospodárnosti konania obsiahnutou v § 6 O.s.p. prednostne zaoberal práve otázkou premlčania navrhovateľom uplatneného nároku.

Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranú dobu nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam. Premlčanie má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno navrhovateľovi priznať v súdnom konaní a ako také vymôcť, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť (premlčanie nie je spojené so zánikom nároku).

Vzhľadom na to, že prejednávaná vec má spotrebiteľský charakter, súd poukazujúc na ustanovenie § 262 ods. 4 českého Obchodného zákonníka aplikoval na zistený skutkový stav ustanovenia o premlčaní tak, ako sú tieto upravené v českom Občianskom zákonníku v ustanovení § 100 a § 101, a to aj napriek tomu, že úverová zmluva ako zmluvný typ je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 českého Obchodného zákonníka, ktorý právny kódex obsahuje takisto komplexnú úpravu inštitútu premlčania, vzťahujúcu sa na obchodné záväzkové vzťahy, a podľa ktorého je premlčacia doba 4-ročná, teda dlhšia, ako je tomu v prípade právnej úpravy premlčania obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Súd, ktorý pri rozhodovaní nie je viazaný právnym názorom českých súdov (pričom rešpektuje nesporný význam rozhodovacej činnosti smerujúcej k ustáleniu výkladu právnych noriem), pri aplikácii ustanovenia § 262 ods. 4 českého Obchodného zákonníka (na rozdiel od výkladu predostretého právnym zástupcom navrhovateľa, založeného práve na rozhodnutí NS ČR zo dňa 24.07.2012, sp. zn. 32Cdo/3337/2010) vychádzal z právneho názoru zaužívaného v súdnej praxi v podmienkach Slovenskej republiky (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.06.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013), podľa ktorého vo všeobecnosti niet rozumného dôvodu na to, aby v typickej občianskoprávnej veci na subjekt občianskoprávneho vzťahu (zvlášť ak ide o spotrebiteľa) dopadala právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, či obchodníkmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. Súd v tejto súvislosti poukazuje na obdobné špecifiká právnej úpravy platnej v Českej republike a v Slovenskej republike a uvádza,

že obe krajiny sú povinné rešpektovať právo Európskej únie, ktorého normy kladú členským štátom explicitnú povinnosť zabezpečiť, aby sa opatrenia na ochranu práv spotrebiteľa neobchádzali. K uvedenému súd poznamenáva, že činnosť slovenského zákonodarcu odstránila akékoľvek pochybnosti v otázke aplikácie právnej úpravy premlčania práv plynúcich zo spotrebiteľských úverových zmlúv, ktoré sa v predchádzajúcom období objavovali v slovenských podmienkach, keď prijatím zákona č. 102/2014 Z.z. bol novelizovaný Občiansky zákonník tak, že v ustanovení § 52 ods. 2 sa explicitne ustanovilo pravidlo (účinné dňom 01.04.2015), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Vychádzajúc z uvedeného súd ustálil, že nakoľko aplikácia právnej úpravy premlčania podľa českého Občianskeho zákonníka je v súdnom prípade v prospech odporcov vystupujúcich v pozícii spotrebiteľov (§ 262 ods. 4 českého Obchodného zákonníka), je potrebné skúmať, či bol žalovaný nárok uplatnený na súde pred uplynutím 3 - ročnej premlčacej doby v zmysle § 101 českého Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že navrhovateľ v súlade so zmluvnými podmienkami vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 17.01.2008, v dôsledku ktorej skutočnosti dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru vznikla odporcom povinnosť vyrovnať všetky záväzky voči navrhovateľovi plynúce im z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a tomu zodpovedajúce právo navrhovateľa na ich uplatnenie voči odporcom. Navrhovateľ však návrh na začatie konania (žalobu) podal na súde až dňa 08.09.2011, teda po uplynutí premlčacej doby, ktorá uplynula dňom 18.01.2011. Vzhľadom na uvedené, keďže premlčanie má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, nezostávalo súdu iné, ako návrh v celom rozsahu zamietnuť.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd návrh v celom rozsahu zamietol, a preto v spore plne úspešnými účastníkmi boli odporcovia. Keďže si odporkyňa v 1. rade ani odporca v 2. rade náhradu trov konania neuplatnili, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a náhradu trov konania im nepriznal. Súčasne súd s poukazom na § 151 ods. 7 O.s.p. rozhodol o práve odporcu v 3. rade, ktorý si náhradu trov konania uplatnil v podaní zo dňa 07.05.2012, na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v rozsahu 100 % s tým, že po právoplatnosti rozsudku rozhodne o výške náhrady trov samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a) - f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia